

02
2026

XVI. ROČNÍK
ZALOŽENÝ
V ROKU
2011

FARSKÁ RODINA

250 ROKOV
SPIŠSKEJ
DIECÉZY

„LEBO AŽ
PO NEBESIA
SIAHA TVOJE
MILOSRDENSTVO
A TVOJA
VERNOŠŤ AŽ
PO OBLAKY.“

(Ž 108,5)

SLÁVIME JUBILEJNÝ
ROK SPIŠSKEJ
DIECÉZY

TÉMA

4 – 5

ŽIVOT SOM SI NEDAL
SÁM. DOSTAL SOM HO
AKO DAR OD BOHA.

ROZHOVOR

8 – 9

VERNOŠŤ V DOBE
PREMENLIVOSTÍ

16 – 17

EDITORIÁL

Milí čitatelia,

je dojemné vidieť mladých ľudí, ktorí sa držia za ruky, radujú sa zo seba a všetkým naokolo chcú ukázať ako sa majú radi. Ojedinelejšie, avšak o to vzácnejšie je vidieť starších ľudí, ktorí sa tiež držia za ruky. Zvyčajne kráčajú pomalšie, sú pokojní, cítia z nich jednotu a vzájomnú oporu. Ich svedectvo je mimoriadne silné, lebo hovorí o láske - zrelej láske, ktorá odolala mnohým nástrahám a zostala verná.

Neprestane ma dojímať príbeh muža, ktorý v opatrovateľskom dome každý deň navštevoval svoju manželku, trpiacu na Alzheimerovu chorobu, ktorá ho už vôbec nepoznala. Na otázku opatrovateľky, či má zmysel jeho denná návšteva, keďže manželka vôbec nevie, kto on je, odpovedal: „Ona nevie, kto som ja, ale ja viem, kto je ona.“

Vernosť. Má mnoho podob: vernosť povolaniu, vernosť sľubu, povinnosti, vernosť ideálom, hodnotám, manželke, manželovi, sebe, Bohu...

Vernosť zažíva v súčasnosti „ťažké časy“. Doba je rýchla, premenlivá, plná príležitostí, šancí na zmenu. Svet nás niekedy presvedča, že byť verný je vlastne nemoderné, je to prejav istej stagnácie, stereotypu, skostnatenosti. Byť verným si vyžaduje múdrosť, odvahu, disciplínu, sebazaprenie, vôľu. Najpodstatnejším je však uvedomiť si HODNOTU „objektu“ našej vernosti. Som verný manželke, lebo si ju vážim a milujem. Som verná matka, lebo... Som verný lekár, lebo... Som verný kresťan, lebo... Som verný kňaz, lebo...

Leto ponúka krásny čas na oddych, spomalenie, v ktorom môžeme považovať aj o našej vernosti.

Nech je nám príkladom i povzbudením Božia vernosť, o ktorej hovorí Žalm 108,5: „Lebo až po nebesia siaha tvoje milosrdenstvo a tvoja vernosť až po obľaky.“

Milí priatelia,

radujme sa, že náš Boh je verný Boh. Je stále s nami a miluje nás. Chceme mu byť verní aj my?

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka časopisu

KALENDÁR AKCIÍ

MONIKA DOBROVSKÁ

Pozývame na aktivity diecézne * i aktivity v našej farnosti.

Bližšie info nájdete vo farských oznamoch, na facebooku farnosti a na stránke: <https://kapitula.sk/>

***8. augusta 2026** - Pamätný deň Božieho sluhu Jána Vojtašáka - Zákamenné

15. augusta 2026 - Odpustová slávnosť Nanebovzatia Panny Márie - Farský kostol SNV

22. augusta 2026 - Do Máriinej školy

***28. augusta 2026** - Stretnutie učiteľov a katechétov - VENI SANCTE - Spišská Kapitula

29. augusta 2026 - Bodka za prázdninami - farská záhrada - SNV

30. augusta 2026 - Sv. omša na Sans Souci o 10.00 h

18. septembra 2026 - Putovanie s Pannou Máriou - katechéza Mons. F. Trstenskeho - Farský kostol SNV o 18.00 h

19. septembra 2026 - Do Máriinej školy

***25. - 27. septembra 2026** - Dni diecézy - Spišská Kapitula

16. októbra 2026 - Večer vďačnosti - Farský kostol SNV

ROZLÚČKA S P. KAPLÁNOM PETROM HOVANCOM

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Foto: FB Farnosť SNV

Dňa 19. júna 2026 sme sa po večernej svätej omši, ktorú celebroidal spišský pomocný biskup Mons. Ján Kuboš rozlúčili aj s našim drahým kaplánom Petrom Hovancom. Za jeho plodné a obetavé kňazské pôsobenie v našej farnosti, za svedectvo úprimnej ľudskosti, radostného kresťanstva, vŕcnej úcty k Panne Márii a eucharistickému Ježišovi chceme Bohu i jemu veľmi poďakovať.

Pánovi kaplánovi vyprošujeme i naďalej veľa milosti a Božiu ochranu na jeho novom pôsobisku v Ríme, kde bude rozširovať svoje vedomosti v oblasti katechetiky, aby ich v pravom čase zúročil v jeho ďalšej pastoračnej službe.

NÁŠ NOVÝ KAPLÁN - MGR. ING. FRANTIŠEK PERIGNÁT

Volám sa František Perignát, pochádzam z Malého Slavkova, dedinky, ktorá je filiálkou farnosti Kežmarok. Mám tri staršie sestry. Chodil som na základnú cirkevnú školu v Kežmaruku, potom som študoval na Strednej priemyselnej škole v Poprade, odbor dopravné zariadenia. Inžiniersky titul som získal v odbore systémy riadenia životného prostredia na Strojníckej fakulte v Košiciach. Počas vysokoškolského štúdia prišla túžba stať sa kňazom.

Do seminára na Spišskej Kapitule som nastúpil hneď po vysokej škole v septembri 2010. Na kňaza som bol vysvätený vo Svätom roku Božieho milosrdenstva 18. júna 2016.

Prvým kaplánskym miestom sa na štyri roky stala farnosť Ludrová pri Ružomberku. Ďalšie tri roky som bol kaplánom v Tvrdošíne. V rokoch 2023 - 2025 som bol kaplánom vo farnosti Poprad v Konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie. Na jeden rok som bol poslaný do neďalekej farnosti Bystrany. Od 1. júla 2026 ma otec biskup František Trstenský poslal k vám.

V tomto roku v júni som si pripomenul 10. výročie svojej kňazskej vysviacky. Vo všetkých farnostiach, v ktorých som pôsobil, som sa venoval miništrantom, deťom v príprave na prvé sväté prijímanie, birmovancom, snúbencom, seniorom. V našej farnosti ma čaká pôsobenie na Cirkevnom gymnáziu a príprava snúbencom na sviatosť manželstva a ďalšie aktivity, ktoré mi pripravil Pán.

NÁŠ NOVÝ KAPLÁN - MGR. ING. MAREK GAVALIER

Volám sa Marek Gavalier a pochádzam z Popradu – Spišskej Soboty. Mám ďalších troch súrodencov – všetci sú mladší. Brat pracuje v Bratislave, má rodinu, sestra učí na cirkevnej škole v Poprade a ďalší brat žije v Martine, kde aj pracuje.

Ja som začal navštevovať základnú školu v Spišskej Sobote, potom som prestúpil na cirkevnú školu v Poprade. Absolvoval som gymnázium v Poprade. Po ňom som študoval na Slovenskej poľnohospodárskej univerzite v Nitre, ďalej na Akadémii policajného zboru v Bratislave. Pracoval som a po dlhšom čase som nastúpil do seminára. Za kňaza som bol vysvätený v roku 2021. Spišská Nová Ves je moje štvrté kaplánske miesto. Ako novokňaz som bol dva mesiace na Spišskej Kapitule, tri roky v Trstenej, skoro dva roky v Rabči a od 1. júla 2026 pôsobím v Spišskej Novej Vsi.

Teším sa, že sa budeme stretávať pri slávení svätých omší a v spovednici. Na starosti budem mať miništrantov a trojboj – modlitba, šport a...

SVET, SLOVENSKO, DIECÉZA

PETER MARHEFKA

Pápež Lev XIV. počas audiencie s Jeho Svätosťou Aramom I., katolíkom Arménskej apoštolskej cirkvi – Cilickej stolice, pripomenul 18. mája 2026 svätého Nerseša, jednu z najstarších a najvýznamnejších osobností Arménskej cirkvi, a poukázal na jeho nedávne zaradenie do Rímskeho martyrológia. Svätý Nerses bol mužom veľkého ducha a mimoriadne plodnej mysle, práve ho súčasníci nazývali „Šnorhali“, čo znamená „Milostivý“ alebo „plný milosti“.

Pred 250. výročím podpisania Deklarácie nezávislosti zasvätili biskupi Spojených štátov amerických (USA) krajinu Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Akt zasvätenia sa uskutočnil 11. júna 2026 na jarnom plenárnom zhromaždení Konferencie katolíckych biskupov Spojených štátov (USCCB) v meste Orlando na Floride.

Režisér Mel Gibson oficiálne začína nakrúcať pokračovanie filmu Umučenie Krista (2004) pod názvom The Resurrection of the Christ (Zmŕtvychvstanie Krista). Nový film bude mať dve časti a termíny premiér sú symbolicky prepojené s liturgickým kalendárom – prvá časť sa dostane do kín na Veľký piatok 26. marca 2027, druhá časť na Nanebovstúpenie Pána 6. mája 2027.

Slovenskí saleziáni majú nového provinciála. Úradu sa 25. mája 2026 ujal Peter Jacko a v službe

Zdroje: www.tkkbs.sk,
www.vaticannews.va,
www.kapitula.sk,
www.katolickenoviny.sk

provinciála po šiestich rokoch vystriedal dona Petra Timka.

V piatok 29. mája 2026 sa na Slovensku konal 16. ročník medzinárodného podujatia Noc kostolov. Cieľom bolo sprístupniť chrámy širokej verejnosti. Koordinátorom podujatia bola Eumenická rada cirkví v SR v spolupráci s Evanjelickou cirkvou a. v. na Slovensku. Témou Noci kostolov bola „Odvaha“. Podujatie podporila aj Katolícka cirkev na Slovensku.

V Kňazskom seminári na Spišskej Kapitule vzniklo Modlitbové spoločenstvo biskupa Jána Vojtaššáka za nové kňazské povolania, ktoré stojí na jednoduchej, ale hlbokej myšlienke: raz denne sa pomodliť Žalm 23 s úmyslom za nové kňazské povolania.

Pri príležitosti Jubilejného roka Spišskej diecézy vznikla historická publikácia, ktorá je venovaná sláveniu 250. výročia jej založenia. Autorom publikácie je prof. Peter Oleksák, grafickú úpravu pripravil Tibor Záhorc.

V dňoch 19. – 25. apríla 2026 sme v našej farnosti privítali Diecézne misie, ktoré sa konali pri príležitosti 250. výročia založenia Spišskej diecézy. Otec biskup František nás v pastierskom liste povzbudil: „Viera je darom, o ktorý sa treba starať.“ Diecézne misie ponúkli znovuobjavenie krásy životného vzťahu s Ježišom.

SLÁVIME JUBILEJNÝ ROK SPIŠSKEJ DIECÉZY

LUCIA SMOLEJOVÁ

Horlíme už za Pána? Napíňame už motto jubilea – 250. výročia vzniku našej diecézy? Prijali sme už výzvu ísť do sveta plní horlivosti za Pána? Sme aspoň trochu ako prorok Eliáš?

„Horlivosť nie je len nadšenie, nie je to chvíľkový zápal. V biblickej tradícii ide o hlboký oheň v srdci, ktorý pramení z lásky k Bohu až túžby, aby bol Boh milovaný, poznaný a uctievaný. Je to horlivosť, ktorá sa neuspokojuje s priemernosťou... ale zároveň nie je fanatická.“ (Jubileum 250 rokov Spišskej diecézy, s. 3)

Od 13. marca 2026, keď sa konalo slávnostné otvorenie jubilea Spišskej diecézy v Konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie v Poprade, už uplynul nie jeden deň či týždeň. Ako sa vyslovil náš otec biskup Mons. František Trstenský, „s veľkou radosťou a vďačnosťou očakávam jubileum Spišskej diecézy... Tento významný čas nás pozýva zastaviť sa a poďakovať Pánu Bohu za bohaté duchovné dedičstvo, ktoré sme prijali od generácií veriacich pred nami, za kňazov, rehoľníkov a laikov, ktorí po celé stáročia niesli vieru v našich farnostiach a rodinách. Je to rok, v ktorom môžeme znovu a hlbšie vyjadriť vďaku za Božiu vernosť a požehnanie, ktorými nás sprevádzal v časoch radosti i skúšok. Pevne verím, že toto jubileum sa stane pre našu diecézu časom milosti, duchovnej obnovy a jednoty.“ (Jubileum 250 rokov Spišskej diecézy, s. 1)

JUBILEJNÉ ODPUSTKY V SPIŠSKEJ DIECÉZE

Aj v tomto jubilejnom roku máme možnosť získavať pri rôznych príležitostiach odpustky.

1. Veriaci, ktorý sa zúčastní liturgického slávania v jedenástich jubilejných kostoloch Spišskej diecézy (sú určené otcom biskupom), môže zís-

kať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Ak sa veriaci nemôžu zúčastniť z rôznych dôvodov týchto slávení, môžu prijať dar odpustkov, ak ostanú duchovne spojení s danou udalosťou.

Ide o:

- a. Večer vďačnosti;
- b. jubilejnú katechézu pomocného otca biskupa o sv. Martinovi;
- c. jubilejnú katechézu diecézneho otca biskupa o Panne Márii;
- d. týždenné diecézne misie.

Zaujímavosťou jubilea je tzv. jubilejná svieca, ktorá je určená pre jednotlivé kostoly a menšia pre veriacich (každý si ju môže zadovážiť v jubilejnom chráme).

Počas jubilejného roku nás čaká mnoho aktivít: putovanie relikvie sv. Martina – patróna diecézy v jednotlivých farnostiach, katechézy o živote sv. Martina, Večery vďačnosti – v každom jubilejnom chráme budú dva. Budeme sa modliť a ďakovať za pôsobenie Boha v našej diecéze – v rámci sv. omše aj eucharistickej adorácie. Je potrebné spomenúť aj diecézne misie, ktoré budú vo vybraných chrámoch a pravidelné spoločné stretnutia kňazov diecézy.

Aké duchovné podujatia sme v našom chráme už absolvovali?

1. **Večer vďačnosti**, ktorý bol 20. marca 2026;
2. **Týždenné diecézne misie**, tie sa uskutočnili 19. apríla 2026 – 25. apríla 2026;

3. Putovanie so sv. Martinom – o. biskup Ján Kuboš bol u nás 19. júna 2026;

4. Celodiecézná púť do maďarského Ostrihomu sa uskutočnila 27. júna 2026, vrcholným bodom spoločného programu bola sv. omša v Bazilike Nanebovzatia Panny Márie a sv. Vojtecha celebrowaná naším otcom biskupom Mons. F. Trstenským. Cieľom bolo posilniť identitu diecézy aj vďačnosť za jej bohatú históriu.

Čo nás ešte čaká? Z plánu udalostí vyberáme:

August: púť k bl. Sestre Zdenke Schellingovej v Krivej;

8. augusta 2026: pamätný deň Božieho sluhu biskupa Jána Vojaššáka;

18. septembra 2026: Putovanie s Pannou Máriou;

25. - 27. septembra 2026: Dni diecézy na Spišskej Kapitule (slávnostná sv. omša za účasti pápežského legáta)

12. októbra 2026: Carlova kvapka krvi v Spišskej Kapitule;

16. októbra 2026: Večer vďačnosti;

11. novembra 2026: Titulárna slávnosť sv. Martina v Spišskej Kapitule;

15. novembra 2026: ukončenie jubilejného roku diecézy v Spišskej Kapitule.

Nech je tento jubilejný rok našej diecézy rokom, ktorý nás naplní radosťou, že patríme Pánovi, vďačnosťou za dar viery a, samozrejme, horlivosťou za Pána.

Viac info: <https://jubileum.kapitula.sk/>

Zdroje:

<https://farnostsnv.sk/jubileum-spisskej-diecezy-250-rokov-milosti/>
<https://www.ttkbs.sk/view.php?cisloc-lanku=20260511012>

kol: Jubileum 250 rokov Spišskej diecézy. Tlačiareň Kežmarok GG s.r.o., Kežmarok, 2026

DIECÉZNA PÚŤ DO OSTRIHOMU

PETER MARHEFKA

V sobotu 27. júna 2026 sa v maďarskom Ostrihome uskutočnila historická diecézna púť Spišskej diecézy pri príležitosti 250. výročia jej založenia. Tisíce veriacich z Oravy, Liptova a Spiša spolu s našimi biskupmi a takmer stovkou kňazov putovali na miesto, z ktorého vyrástli korene našej diecézy. Spišská diecéza v Ostrihome vyjadrila vďačnosť za dar viery a existenciu miestnej Cirkvi. Veriaci z našej farnosti naplnili tri autobusy a ďalšie desiatky áut.

Zástupcovia všetkých regiónov diecézy počas úvodného hudobného privítania pútnikov priniesli symbolické dary, ktoré reprezentujú naše regióny – a to syry, zemiaky a vodu – a tiež kľúč, ktorý je symbolom otvárania dverí.

Úvodnú modlitbu radostného ruženca viedol pomocný spišský biskup Mons. Ján Kuboš a jednotlivé tajomstvá ruženca sa predmodlievali zástupcovia za rodiny, mládež, manželov, seniorov a kňazov našej diecézy.

Slávnostná svätá omša v Bazilike Nanebovzatia Panny Márie a sv. Vojtecha v Ostrihome bola vrcholom diecéznej púte. Jej hlavným celebrantom a kazateľom bol spišský biskup Mons. František Trstenský. Slávnostný charakter bohoslužby umocnil doprovod približne 80 spevákov a hudobníkov z farského zboru v Spišskej Novej Vsi.

V úvode liturgie pozdravil všetkých pútnikov osobným príhovorom prostredníctvom tlmočníka Péter kardínál Erdő, arcibiskup Ostrihomsko-budapeštianskej arcidiecézy

a prímás Maďarska. Zdôraznil prehľbujúcu sa spoluprácu medzi cirkvami Slovenska a Maďarska, ktorú označil už nielen za zmierenie, ale za skutočné priateľstvo schopné prinášať evanjelium svetu.

Biskup Trstenský v homílii zdôraznil, že jubileum má byť výzvou k živej viere, nie iba historickou spomienkou. Zdôraznil, že sme do Ostrihomu prišli poďakovať za korene a za vieru našich predkov.

V homílii zdôraznil tri veci:

Každému položil otázku na osobnú úvahu – **Kto je pre mňa Ježiš Kristus?** Odpovedou na túto otázku podľa neho začína budúcnosť našej diecézy. Potrebujeme obnoviť vlastné srdcia a našu vieru prítomnosti. Aj naša generácia potrebuje urobiť svoj vlastný krok viery. Potrebujeme viac učeníkov a život s Ježišom Kristom. Budúcnosť spišskej diecézy bude závisieť od toho, čo odovzdáme. Ak bude v našich srdciach živý Kristus, živou bude aj naša diecéza. Obnovme svoje rozhodnutie nasledovať Krista.

Spoločenstvo. Cirkev je Božia rodina. Spolu tvoríme Boží dom. Potrebujeme prekonať paradoxy doby, búrať múry a stavať mosty. Dnes chce Kristus búrať múry ľahostajnosti, nedôvery, nepochopenia a uzavretosti sa do seba samého. Preto budujme vzťahy a budme bratmi a sestrami. Budme pri sebe spolu ako spoločenstvo. Aby naše farnosti boli naplnené vzťahmi a aby sme budova-

li kultúru stretávania sa a vzájomnej blízkosti malých spoločenstiev tak, aby sme boli členmi jednej farskej rodiny – a synodálnej cirkvi. Vytvorme spoločenstvo živých vzťahov.

Misia. Cirkev nikdy nežije sama pre seba. Cirkev existuje pre druhých ako spoločenstvo bratov a sestier; tak ako svieca – aj tá svieti pre druhých. Viera je živým plameňom, ktorý potrebujeme odovzdať ďalej. Evanjeliom nás vedie cestou neustáleho vychádzania za ďalšími. Sme poslaní, aby sme ďalším prinášali Krista tam, kde sme; tým, ktorí sú súčasťou nášho príbehu. Misia sa začína tam, kde končí ľahostajnosť; tam, kde si človek všimne človeka pri sebe.

Z Ostrihomu vyzval veriacich odchádzať s odvahou, nie so strachom o budúcnosť; ale s radosťou evanjelia ako misionári a učeníci Ježiša Krista; ako tí, ktorí patria do jednej rodiny, kde nikto nie je vylúčený. Kráčajme plní horlivosti vo svetle Pánovom.

Popoludňajší program slávnosti patril diskusiám o histórii a súčasnosti diecézy a hudobným vystúpeniam. Celodenné stretnutie vyvrcholilo eucharistickou adoráciou spojenou s vďakyvzdaním.

Spišské biskupstvo vzniklo 13. marca 1776 vyčlenením z Ostrihomskeho arcibiskupstva bulou Rimanus pontifex pápeža Pia VI. na základe dekrétu Márie Terézie. Jubilejné oslavy Spišskej diecézy vyvrcholila 26. septembra 2026 na Spišskej Kapitule a zúčastní sa na nich aj legát Svätého Otca.

ZVON MERIDIÁN

MICHAL DIRGA

Zvon Meridián je veľkosťou štvrtým najväčším zvonom nachádzajúcim sa v našej veži. Váži približne 1000 kg a je odliaty v tóne e¹. Uložený je v západnom zvonovom poli nad zvonom Peter. Pre lepšiu predstavu, tieto dva zvony sa nachádzajú v okne nad hlavným vchodom kostola, pričom sa pri zvonení hojdajú v smere Letná – Zimná ulica. Spolu so zvonom Peter boli odliate v roku 1930 ako náhrada za zvony Mária Terézia a Martin, ktoré boli zrekvirované počas vojnových rekvirácií v roku 1917.

V literatúre, archívoch a ústnym podaním sa mená tohto zvona líšia.

Vytahovanie zvonov.
Foto: Archív Spišská Nová Ves.

Zvony Meridián a Peter – dielňa. Foto: Archív Spišská Nová Ves.

Od Meridiána, Mediána, cez Máriu až po Pavla, no najčastejšie sú to prvé dve mená. Medián (mēdiō) z latinčiny prekladáme ako rozpoliť, rozdeliť v strede. Slovo Meridián (mēridiēs) sa však skladá zo slov dvoch – a to stred (meri) a deň (dies), teda poludnie. Výraz Meridián (mēridiēs) nachádzame v Žalme 91 (90) v šiestom verši, kde sa v latinskej Vulgáte píše doslovne „...a demonio meridiano.“ teda o zlom duchu (démonovi), ktorý prichádza na poludnie (uprostred dňa).

Výzdoba zvona je typická pre Fischerovskú dielňu. Oba ornamenty sú florálne, teda tvorené listami a kvetmi, opakujúce sa po celom obvode zvona. Nachádzajú sa na hlavnej časti tela zvona, teda na jeho korpuze – jeden zhora, druhý zdola.

Pod vrchným ornamentom sa z južnej strany v strede zvona nachádza erb mesta. Je na ňom vyobrazená Panna Mária s korunou na hlave. Zaodetá plášťom zopnutým sponou drží v ľavej ruke žezlo a pravou rukou pred sebou podopiera erb mesta, na ktorom je váza s tromi ružami. Po stranách vázy sa nachádzajú banícke kladivá. Pod erbom je umiestnený nápis:

**NA ÚSVITE, RÁNO,
VEČER V POLUDNIE
MODLITE SA, CHVÁLTE
BOHA ÚPRIMNE!**

Na opačnej strane zvona sa nachádza druhý, „bohatší“ nápis písaný v latinčine:

**SURREXI IN LOCUM
ANTIQUAE ANNO 1917.
USIBUS BELLICIS
REQUISITAE A. D. 1930.
LAVS SIT PERENNIS
CREATORI DEO,
SOLEM SVRGENTEM,
INGRVENTEM NOCTEM,
MEDIUM DIEM SONITV CVM
MEO NUNTIO VOBIS.**

(Povstal som namiesto
starého - roku 1917
vyžiadaného na vojenské
potreby - roku Pána 1930.
Nech je večná chvála
Bohu Stvoriteľovi,
vychádzajúce slnko,
prichádzajúcu noc,
poludnie vám oznamujem
svojím zvukom.)

V nápisu je väčšími písmenami vytvorený chronogram poukazujúci na rok uliatia zvona (1930). V spodnej časti zvona, na úderovom venci, sa zo severnej strany nachádza nápis písaný v latinskom jazyku:

FUSA PER FRATRES FISCHER TYRNAVIAE.

(Uliaty bratmi Fischerovcami v Trnave.)

Posviacka zvonov sa konala 1. septembra 1930. Zakrátko na to boli zvony vytiahnuté na vežu, kde visia dodnes. Zvon Meridián prešiel spolu

so zvonom Peter v roku 2009 kompletnou výmenou pôvodného zvonového príslušenstva. Elektrifikovaný bol už koncom dvadsiateho storočia. Poháňala ho indukčná cievka. V decembri 2008 bola vymenená za lineárny bezkontaktný pohon. Tento zvon zvoní každý deň na modlitbu „Anjel Pána“ (ráno, na poludnie a večer) sám, alebo spolu so zvonom Peter. V tejto kombinácii (Peter a Meridián) vyzvávajú pred bohoslužbami. V nedele a na sviatky sa k nim pridáva aj zvon Concordia. Samostatne si zvon Meridián môžeme vypočuť v piatok o tretej hodine popoludní,

kedy nám pripomína pamiatku Pánovej smrti.

Použitá literatúra:

DIRGA, Michal: Oživenie histórie zvonolejárskej dielne Majstra Konráda. In: INFORMÁTOR – kultúrno-spoločenský mesačník mesta Spišská Nová Ves. 7/2014, ISSN 1339 – 049X.
LUNGA, R., SOLAŘ, J.: Kostelní věže a zvonice. Praha: Grada, 2010. 176 s. ISBN 978-80 247-1236-9.
MANOUŠEK, R.: Zvonářství. Praha: Grada, 2006. 188 s. ISBN 80-247-1294-6.
SPIRITZA, J.: Spišské zvony. Bratislava: Osveta, 1972. 219 s.

Zvon Meridián pred opravou. Foto: Michal Dirga.

Zvony Meridián a Peter po opravě. Foto: Michal Dirga.

Detail erbu a nápisu. Foto: Michal Dirga.

ŽIVOT SOM SI NEDAL SÁM. DOSTAL SOM HO AKO DAR OD BOHA.

SPRACOVALA MÁRIA HOLLAAROVÁ

Foto: Peter Dobrovský

Pri príležitosti životného a kňazského jubilea nášho pána dekana Mgr. Jána Záhradníka prinášame rozhovor o ceste viery, povolania a vytrvalosti. Nech je jeho svedectvo povzbudením pre každého z nás, aby sme s dôverou kráčali po ceste, na ktorú nás Pán povoláva.

Pán dekan, tento rok slávite životné aj kňazské jubileum. S akými pocitmi sa pozeráte na uplynulých 50 rokov života a 25 rokov kňazstva?

V prvom rade prežívam pocit vďačnosti Bohu, ale aj rodičom za dar života. Život som si nedal sám. Dostal som ho ako dar od Boha. Neviem, prečo si ma Pán povolal pre kňazskú službu. Kňazstvo, i to moje, osobné, s odstupom času viac vnímam ako „dar a tajomstvo“. Tak sa o kňazstve vyjadril Ján Pavol II.

Keď sa dnes obzriete späť na svoju životnú cestu, kde najjasnejšie vidíte Božie vedenie?

Osobitne som vnímal Božie vedenie v rozhodnutiach biskupa, kedykoľvek a kdekoľvek ma posielal do inej farnosti. Na nové miesto som prichádzal s vedomím, že ma tam chce mať Kristus a chce cezo mňa prísť k týmto ľuďom. Ježiš predsa posielal učeníkov „pred sebou do každého mesta a na každé miesto, kam sa sám chystal ísť“. (Lk 10,1). Voči biskupovi, nástupcovi apoštolov, ma ako kňaza viaže sľub poslušnosti, ktorý som dal pri vysviacke. Nejde o nejakú otrockú poslušnosť, ale o poslušnosť vyplývajúcu z viery, že cez biskupa mi hovorí Pán. Ježiš raz povedal učeníkom: „Kto vás počúva, mňa počúva, kto vami pohŕda, mnou pohŕda...“ Keď sa pozerám späť na mojich 25 rokov kňazstva, môžem povedať, že ma Boh neopustil, napriek chvíľam skúšky. Viem, že ma stále vedie, a hovorí mi ako Jeremiášovi: „Ja som s tebou.“ (Jer 1,9)

Kňazské povolanie často nepriechádza ako jeden veľký okamih, ale ako postupné dozrievanie. Ako dozrievalo vaše „áno“ Bohu?

Verím, že Boh si ma povolal od prvého okamihu mojej existencie, ako

to básnicky vyjadril i prorok Izaiáš: „Pán ma z matkinho lona povolal...“ Na strednej škole som prechádzal obdobím osobného rozlišovania, počúvania, ale aj vzpierania sa Božiemu hlasu. Niekedy som si v duchu hovoril: „Dúfam, že Boh nechce, aby som bol kňazom.“ Pán mi však postupne dával stále jasnejšie najavo, čo je jeho vôľa. Za dôležitý moment považujem, keď som napísal istému blížnemu kňazovi o svojom rozhodnutí pre kňazstvo. Od tej chvíle mi dal Boh do duše pokoj a vnútornú radosť. Vedel som, že Boh čakal na moje „áno“. Po maturite som ako 18-ročný nastúpil na civilnú vojenskú službu v Krupine. Stretol som tam kňaza, farára, ktorý bol na mňa prísny, ale dal mi veľkú dôveru a zodpovednosť. Zveril mi do starostlivosti miništrantov, bol som kostolníkom a staral sa i o hmotné veci vo farnosti. Mnohému som sa pri ňom naučil. Tento čas bol pre mňa akoby prípravným ročníkom do seminára. Stretol som tam početnú skupinu mladých ľudí, ktorí už v tom čase denne rozjímali nad Božím slovom a stretali sa v spoločenstvách. Na toto obdobie veľmi rád spomínam. Odtiaľ som nastúpil do seminára.

Existoval vo vašom živote moment, keď ste si uvedomili, že Boh vás nevolá len ku službe, ale predovšetkým k blížnemu vzťahu s Ním?

Na primičnom obrázku som mal vytlačený citát z evanjelia, Ježišove slová: „Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť...“ Ako novokňaz som vo svojom povolaní vnímal v prvom rade rozmer služby. Vždy sa mi protivilo také „veľkopakské kňazstvo“, ktoré žije z pocitu vlastnej dôležitosti. Čím som starší, tým viac si uvedomujem, že kňazstvo nie je v prvom rade činnosť, ale skú-

senosť bytostného zjednotenia s Pánom. Nie z vonkajšej činnosti, ale z vedomia Pánovej blízkosti sa rodí pravá kňazská radosť, ale aj pastoračná plodnosť. Ježiš si povolal dvanástich učeníkov najprv „aby boli s ním“, a až potom, aby ich posielal kázať a konať zázraky. (por. Mk 3,14)

Čo bolo na začiatku vašej cesty najťažšie opustiť, aby ste mohli nasledovať Krista?

Aj ja som ako mladý človek túžil po manželstve a veľkej rodine. Boli obdobia, keď som vnímal celibát ako náročnú požiadavku. Nie náhodou máme v evanjeliu zachovanú Petrovu otázku: „Pane, my sme opustili všetko, čo za to dostaneme?“ Položil ju Pánovi krátko potom, ako bohatý mladík odišiel smutný od Ježiša, lebo nedokázal zanechať majetok a ísť za Pánom, ktorý naňho pozrel s láskou a povolal ho.

Potom tu bolo aj moje zameranie skôr na technické predmety, praktickú činnosť a zručnosť. Až neskôr ma oslovil príbeh o povolaní proroka Elizea. Pán si ho povolal za proroka, keď oral na dvanástich záprahoch volov a sám bol pri dvanástom. Zabil voľy, porúbal pluhy a na postroji upiekol mäso, potom vykročil za Eliášom. Muselo to byť pre neho ťažké, ale neskôr na ňom spočinul Eliášov prorocký duch. Z gazdu sa stal prorok. Aj ja som vnímal ako Pán postupne doplnil to, čo mi chýbalo a stále chýba k službe kňaza.

Láska k Pánovi nás niečo musí stať. Čo by to bola za láska, ktorá by nás nič nestála? Učeníci zanechali rybolov i svoje rodiny, Matúš mýtnicu a ja tiež niečo... Ale nebanujem, Pán je veľkodušný. On nič neberie, iba dáva. Akurát nám dlhšie trvá, kým to spoznáme.

Témou tohto čísla je vernosť. Čo pre vás znamená vernosť Bohu po 25 rokoch kňazstva?

Do kňazstva som vstupoval s pevným rozhodnutím zostať verný Kristovi v povolani a to aj napriek vedomiu svojich slabostí. Čím som starší, tým viac si uvedomujem, že to Pán je verný mne a dáva mi silu k vernosti a stojí za mnou. O podobnej skúsenosti píše sv. Pavol: „Pán stál pri mne a posilňoval ma.“ (2 Tim 4,17) V knihe Zjavenia apoštola Jána Duch hovorí predstavenému maloázijskej cirkvi v Smyrne: „Buď verný až do smrti a dám ti veniec života.“ (Zjv 2,10) V predstavenom cirkvi v Smyrne si rád predstavujem sv. Polykarpa. Bol žiakom apoštola Jána z prvej generácie poapoštolských otcov. Ako staručký biskup bol upálený v Smyrne na hranici. S úplným pokojom podstúpil mučenícku smrť. Údajne plamene obchádzali jeho telo, z ktorého sa šírila vôňa.

Vernosť znamená vytrvať, ale ešte viac veriť, že Pán je s nami po všetky dni a neopustí nás.

Myslíte si, že vernosť sa viac rodí vo veľkých rozhodnutiach alebo v malých každodenných veciach?

V mojom živote kňaza boli rozhodujúce chvíle, kde bolo treba dokázať Pánovi vernosť, ale myslím si, že je to skôr otázka vernosti v každodennom živote. Všetdnosť je v kňazskom živote to najkrajšie, ale to je všetdnosť len z pohľadu ľudského zmyslového prežívania. Ak je pravda, že my, kňazi, sme pri slávení sv. omše denne účastní tak závažných udalostí tajomstiev spásy, môžeme povedať: V živote kňaza neexistuje všedný deň.

Človek prechádza obdobiami sucha, únavy či vnútorných otázok. Zažili ste takéto chvíle? Ako vyzerali tieto chvíle vo vašom živote a čo vás nimi nieslo?

Áno, prešiel som si aj ja takým ťažkým obdobím, spojeným s duchovnou únavou. Spätne to vnímam ako veľkú milosť. Boh ma cez to previedol, aby ma naučil trochu chápať nielen telesné, ale aj duševné utrpenie ľudí, ku ktorým ma posielal. Zároveň ma učil pokore. Uvedomil som si svoje hrani-

ce a viac som sa naučil spoliehať na Boha. V týchto chvíľach mi bolo najväčšou oporou Božie slovo. Až vtedy som začal chápať slová apoštola Pavla, ktorý hovorí, že mu bol daný do tela osteň, satanov posol, ktorý ho bije po tvári, aby sa nevyvyšoval. Priznáva, že trikrát prosil Pána, aby mu osteň vzal. Ježiš mu dal odpoveď: „Stací ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ Na inom mieste priznáva: „Lebo, keď som slabý, vtedy som silný.“ Myslím, že som vtedy pochopil Ježišove slová: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení... učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom a nájdete odpočinok pre svoju dušu“.

Čo ste sa počas rokov služby naučili o Božej vernosti voči človeku?

Môžem povedať, že ma nikdy neklamal. Boli a stále prichádzajú chvíle pochybností, ale v duchu si pripomínam slová Ježiša topiacemu sa Petrovi: „Maloverný, prečo si pochyboval.“ (Mt 14,31)

Mnohí ľudia dnes majú strach z definitívnych rozhodnutí. Prečo si myslíte, že je dnešnému človeku ťažké zostať verný?

Dnešní mladí vyrastajú v prostredí, kde vernosť v povolani, či už v manželstve alebo v duchovnom stave, nie je samozrejmosťou. Vo vlastnom prostredí sú svedkami rozpadu manželstiev, čo má traumatizujúce dôsledky na ich vernosť. Dnes mladí vstupujú do vzťahov, kde nielen rodičia, ale niekedy už aj ich starí rodičia sa rozviedli. Takí mladí si kladú otázku: „Je možné žiť vernosť celý život? Má význam sľubovať si vernosť do smrti? Nie je lepšie nechať si otvorené vedľajšie dvere a udržiavať provizórny vzťah, aby sme mohli kedykoľvek „vycúvať“, keď prídu problémy?“ Láska je však hodnotná a krásna len vtedy, ak je úplná, definitívna a bez výhrad.

Druhým problémom je strata viery v Boha. Ak chýba osobný vzťah k Bohu, môžeme mať dojem, že celá táčarcha vernosti je na našich pleciah, na našom perfekcionizme. Nie je to tak. Vernosť, ako som pred chvíľou povedal, stojí najmä na našej dôvere v Pá-

Vdp. Ján Záhradník

novu vernosť. V žiadnom povolaní nie sme sami. Mladých, ktorí vstupujú do povolania, musíme viesť k hlbokému osobnému vzťahu s Pánom. On dokáže robiť ohromné veci aj s „nedokonalým materiálom“.

Dá sa podľa vás vernosť žiť bez obety?

Veľkosť našej lásky sa nemeria pocitmi, ale veľkosťou obety. Hovorí sa, že čo nás nič nestojí, za nič nestojí. Medzi obetou a láskou existuje hlboká vnútorná súvislosť. Myslím, si, že vernosť sa nedá žiť bez lásky. Preto sa Ježiš pýta trikrát Šimona Petra: „Miluješ ma?“ Len láska dala tomuto učeníkovi, ktorý trikrát zo strachu zaprel Pána nakoniec silu k vernosti až po smrť ukrižovaním v Ríme za cisára Nera.

Čo vás ľudia vo farnosti naučili o Bohu, čo by ste sa možno nenaučili v seminári?

Naučili ma, že viera nie je iba súbor teologických právd, nejaký traktát, teória. Hanbím sa sám pred sebou, keď stretám jednoduchých a statočných ľudí, ktorí prežívajú vieru ako osobný vzťah s Kristom s veľkou dôverou. Nie náhodou Pán Ježiš často vytýkal svojim učeníkom – „budúcim biskupom“, ich neveru. Nazval ich malovernými. Na druhej strane pochválil vieru jednoduchých ľudí, ba dokonca o rímskom stotníkovi povedal: „Takú

Pokračovanie na str. 17

NOVINKY ZO SPOJENEJ ŠKOLY MARKUŠOVSKÁ CESTA 8, SP. NOVÁ VES

MONIKA DOBROVSKÁ

Foto: Archív školy

Školský rok 2025/2026 zatvoril svoje brány a nám neostáva nič iné, ako ďakovať Bohu za ďalší úspešný rok, v ktorom nás Boh naplňal svojimi dobrodeniami.

Teší nás neustála priazeň našich rodičov, ktorí nám s dôverou zverujú svoje ratolesti. Aj pre nich sme 23. mája 2026 organizovali **Deň rodiny**, ktorý sme otvorili slávnostnou sv. omšou vo farskom kostole a pokračovali na školskom dvore. Nechýbal bohatý kultúrny program, v ktorom deti predviedli svoje talenty a stanovištia, na ktorých poznávali čnosti sv. Martina. Pre dospelých tu bola rehoľná kaviareň, bohaté občerstvenie tela i ducha a možnosť zdieľania sa v kruhu svojich priateľov, rodičov. Teší nás, že nás svojou prítomnosťou poctil aj otec biskup Mons. Ján Kuboš. A pretože nám tento rok počasie prialo, prežili sme krásny deň plný radosti, pohody a vzájomnej blízkosti.

V dňoch 9. - 10. júna 2026 sa konalo **celoštatné finále vo volejbale žiakov ZŠ**. Počas školského roka sa do tejto súťaže zapojilo 641 škôl a 5393 žiakov, no do finále v Bratislave sa prebojovalo len 8 družstiev - víťazi každého kraja. Naše dievčatá postúpili do tejto super osmičky opäť po roku. Zisk fantastického **2. miesta** je pre našu školu historickým úspechom.

To, že nemáme o športové talenty núdzu, svedčí aj fakt, že sme v súťaži o najaktívnejšiu školu v športe „**Škola roka**“, vo svojej kategórii – školy nad 300 žiakov, spomedzi 15 škôl, získali krásne **3. miesto**.

Všetci naši absolventi boli úspešne prijatí na nimi vybrané školy a nás teší, že vďaka novým vyučovacím metódam, projektovým dňom, netradičným hodinám, bohatým exkurziám a aktivitám zameraným na všestranný rozvoj osobnosti a výchovu charakteru sa nám darí vy-

chovávať a vzdelávať úžasné osobnosti.

Ďakujeme všetkým žiakom za ich snahu a úspechy, všetkým rodičom za ich obetavý prístup a pomoc a hlavne vedeniu i všetkým zamestnancom, ktorí pomáhajú vytvárať pre rodiny bezpečné miesto. Všetkým prajeme požehnaný čas oddychu.

Projekt Kráľovský - výchova charakteru

BIRMOVANCI (SIGORD, VAŽEC)

V dňoch 10. - 12. apríla 2026 sa konala duchovná obnova birmovancov v centre Savore Sigord, ktorú pripravil pán kaplán Peter Hovanec spolu s animátormi. Ich svedectvo povzbudzuje:

Eliška, animátorka

Bol to pekne strávený víkend v kruhu spoločenstva. Strávený čas v tichu ma viac zblížil s Ježišom. Počas adorácie som cítila Božiu prítomnosť. Som vďačná za tento zážitok a za to, že som mohla byť súčasťou tohto víkendu.

Renátka, animátorka

Počas aprílového víkendu sme spolu s birmovancami prežili krás-

nu duchovnú obnovu plnú radosti, pokoja a spoločne stráveného času. Som veľmi vďačná za atmosféru, ktorá sa niesla počas celého víkendu – od spoločných hier a rozhovorov, až po chvíle modlitby. Silným momentom bola adorácia, počas ktorej sme mohli na chvíľu stíšiť svoje srdcia a byť pri Ježišových nohách. Nechýbali ani sväté omše, ktoré nám pripomenuli, aké dôležité je budovať svoj vzťah s Kristom aj medzi sebou navzájom. Okrem duchovnej časti sme zažili aj veľa pekných chvíľ v spoločenstve, skupinkách a veľa sme sa nasmiali pri večerných hrách.

Animátorka

Duchovná obnova bola skvelá. Strávili sme tam kvalitný čas. Čas s Pánom i so spoločenstvom. Počúvali

sme katechézy nášho pána kaplána na tému birmovania, pomazania. Zo Sigordu odchádzam veľmi povzbudená. Som animátor a povzbudili ma naše "deti". Spoznala som ich čistu a horlivú vieru. Videla som, ako sa náš Boh skláňal k birmovancovi ako samého Krista prijímali do svojho srdca.

Michal, animátor

Duchovná obnova bola veľmi požehnaným časom. Spoločne sme (zнову)objavovali krásu Božieho milosrdenstva a lásku Panny Márie k nám cez sväté omše, adorácie, spoločné modlitby, katechézy a zdieľanie sa v skupinkách. Samozrejme, že sme si užili aj neformálny čas pri príprave biblických scénok, hraní futbalu a rozhovoroch pri jedle.

Daniel Klešč

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

Druhá polovica školského roka bola ako vždy nabitá aktivitami a podujatiami, ale zároveň znamenala intenzívny záber v štúdiu, a to nielen pre našich maturantov, s ktorými sme sa po úspešnom absolvovaní **maturitnej skúšky** rozlúčili na konci mája. Želáme im mnoho úspechov na slovenských a českých vysokých školách.

Už niekoľko rokov pripravujeme s našimi žiakmi tzv. **rovesnícke vyučovanie** pre žiakov základných škôl z oblasti mediálnej výchovy. Tentoraz to bolo pre cirkevnú základnú školu u prvostupniarov, kde im naše tretiačky prišli porozprávať o nástrahách internetu a o bezpečnosti na sociálnych sieťach. Opätovne sme zavítali aj na ZŠ Kožuchova, kde sa o bezpečnosti na internete rozprávali so staršími žiakmi.

Hodina deťom je celoslovenská dobročinná zbierka, na ktorej sa v uliciach mesta už tradične každoročne zúčastňujeme. Naše prváčky sa ochotne zapojili, aby finančne pomohli rodinám s jedným rodičom.

Aktivity **školského parlamentu** sú u nás veľmi populárne, napríklad taký swap kníh, kde prinesené knihy úspešne zmenili svojich majiteľov a doniesli tak novú radosť z čítania. Aj dress code week je na našej škole veľmi populárny, dokonca aj medzi učiteľmi. Tentoraz aj oni dostali ocenenie za aktívne zapájanie sa do aktivity.

A poďme na úspechy v súťažiach 😊

Na 48. ročníku krajskej prehliadky **Stredoškolskej odbornej činnosti** v Košiciach zaznamenala naša škola ďalší krásny úspech. Tretiak Marek Malejčík zvíťazil v odbore Teória kultúry a umenia a vybojoval si tak postup do celoslovenského finále, ktoré sa uskutočnilo v Piešťanoch, kde skončil šiesty. Blahoželáme!

Biblická olympiáda je naša každoročná obľúbená výzva, tentokrát náš tím zvíťazil na dekanátnom kole. Terezka, Majka a Emka, blahoželáme!

Úžasný úspech sme zaznamenali v rečníckej súťaži **Štúrov Zvolen**. Naša šikovná prváčka Natália Adamcová si vybojovala 1. miesto na krajskom kole a postúpila na celoslovenskú úroveň do Zvolena, kde získala krásne 2. miesto! Tešíme sa a blahoželáme!

V tomto roku sme sa prvýkrát zúčastnili aj **Prezentiády**, čo je súťaž v prezenčných zručnostiach tímov. Naša dvojica Natália Adamcová a Veronika Zimmerlingová zaslúžene postúpili až do medzinárodného kola v Mladej Boleslavi v Českej republike. Je veľmi povzbudivé vidieť, ako sa na našej škole rozvíjajú talenty našich žiakov a tešíme sa z toho.

14. apríl 2026 sa zapíše do histórie našej školy zlatými písmenami. V reprezentatívnych priestoroch historickej budovy NR SR v Bratislave sa konala slávnostná **zlatá DofE ceremónia** – a my máme dôvod na radosť, pretože sme boli pri tom. Toto prestížne ocenenie získava len približne 7 % účastníkov programu DofE, o to viac sa tešíme, že zlatú úroveň dosiahli prvýkrát hneď traja naši žiaci – maturanti Martin Sliva, Michal Schlosser a náš minuloročný absolvent Jakub Szentkereszty. Počas posledného roka systematicky pracovali na svojich cieľoch – športovali, rozvíjali svoje zručnosti, vzdelávali sa, dobrovoľníčili, absolvovali 4-dňovú expedíciu aj týždňový rezidenčný projekt. Na slávnostnej ceremónii, za účasti významných osobností spoločenského, športového i kultúrneho života, medzi ktorými nechýbali veľvyslanec Veľkej Británie či olympijský víťaz, si prevzali medzinárodné certifikáty a odznaky. Systematicky pracovať na

sebarozvoji sa oplatí, pretože je to veľká investícia do vlastnej budúcnosti.

Už siedmy rok na našej škole pôsobí **Akadémia veľkých diel**. Ide o rozvojový formálny program, kde pomocou veľkých diel západnej civilizácie vstupujeme do dialógu s veľkými autormi. Rozvíjame tak ducha a myseľ, učíme sa formulovať myšlienky, kriticky myslieť a zároveň vnímať krásu, dobro a pravdu. Naš klub využil možnosť navštíviť Kolégium A. Neuwirtha, kde Akadémia sídli; pozrieť si krásne priestory kaštieľa a zúčastniť sa dvoch seminárov o umeleckom diele, ktoré boli veľmi obohacujúce. Zároveň sme sa stretli s inými účastníkmi Akadémie a spoznali rovesníkov s rovnakými životnými hodnotami.

Veľmi prospešnou a hodnotnou bola prednáška, s ktorou na našu školu zavítala PaedDr. Renáta Ocilková. Téma **Identita muža a ženy** je v dnešnej dobe skloňovaná veľmi často a je preto dôležité, aby naši žiaci dostali odborné argumenty ako obhájiť svoje postoje a hodnotové nastavenie.

Rozvíjame aj projekt **Erasmus+**. Naše tretiačky sa zúčastnili spolu so študentmi z Talianska, Francúzska, Litvy a Španielska projektu v Taliansku v Capranici s názvom Music & Nature for Youth program. Spoločne tvorili hudbu na nástrojoch, ktoré boli pre nich nové a mohli sa tak naučiť nové zručnosti.

Koniec roka patril už tradične **letnému výcvikovému kurzu** u druhákov. Tentoraz si dožičili naozaj naplno stráviť 5 dní v prírode a rozvíjať všetky športové oblasti. Či už išlo o turistiku vo Vysokých Tatrách a v Slovenskom raji, splav Dunajca, cyklotúru a návštevu aquaparku. Užili sme si to naplno!

Rok plný učenia a aktivít je za nami a teraz si všetci, učitelia aj žiaci, užívajme zaslúžené prázdniny!

Pešia púť na Mariánsku horu. Foto: Monika Dobrovská

Diecézne misie - sviatosť pomazania chorých. Foto: Peter Dobrovský

Katechumeni. Foto: Peter Dobrovský

Poetica Musica. Foto: Peter Dobrovský

Ja som cesta - živá krížová cesta.
Foto: Mária Hollaárova

Naši zboristi v Ostrihome. Foto: Peter Dobrovský

Modlitba ruženca. Foto: Peter Dobrovský

Obetné dary. Foto: Peter Dobrovský

Kardinál Péter Erdő a naša vďaka. Foto: Peter Dobrovský

Ostrihomskí pútnici. Foto: Peter Dobrovský

PUTOVALI SME DO SCHULERLOCHU

Dňa 12. júla 2026 sa veriaci našej farnosti a okolia zišli na tradičnej púti ku cti Panny Márie Karmelskej v Schulerlochu. Prípravou bola modlitba ruženca a deviatnika, ktorú zabezpečili jednotlivé spoločenstvá pôsobiace vo farnosti. Hlavným celebrantom sv. omše bol vdp. Dávid Sklárčik, vicerektor kňazského seminára v Spišskej Kapitule. V homílii sa netradične zamyslel nad človekom, označenom v evanjeliu ako KTOSI, kto oznámil Ježišovi, že vonku ho čaká jeho matka i bratia. Ježiš ho uistil, že jeho matkou i bratom, či sestrou sú všetci, ktorí plnia Božiu vôľu.

Po svätej omši sa mohli noví záujemcovia zapísať do Bratstva svätého škapuliara. Obetavé členky Spoločenstva Do Máriinej školy pripravili pre pútnikov sladké občerstvenie, za čo im patrí úprimné poďakovanie.

Mimoriadnou udalosťou tohtoročnej púte bolo posvätenie novovybudovaného diela - zastavení krížovej cesty spolu s Kalváriou - tromi krížmi vedľa kaplnky. Krížovú cestu v poobedňajších hodinách požehnal dekan farnosti Mgr. Ján Záhradník. Prítomní sa pomodlili krížovú cestu so zaujímavými meditáciami, za ktorou nasledovala modlitba Korunky k Božiemu milosrdenstvu a tichá adorácia Najsvätejšej sviatosti oltárnej.

Novoosadená krížová cesta je ďalším cenným príspevkom k tomu, aby Schulerloch sa stal nielen príjemným miestom oddychu, ale aj duchovného načerpania. Nech Boh odplatí svojimi milosťami všetkým tým, ktorí sa zaslúžili o vybudovanie krížovej cesty i tým, ktorí sa o toto pútnické miesto starajú.

Viera Kubovčíková

PÔST VO FARNOSTI

Pôstne obdobie bolo v našej farnosti aj tento rok naplnené modlitbou, rozjímaním a viacerými duchovnými podujatiami, ktoré nám pomáhali prežiť obdobie pôstu a pripraviť sa na slávenie Veľkej noci.

Do pôstneho obdobia sme vstúpili **krížovou cestou Živé spomienky**, ktorú pripravila tvoriť skupina **Poetica Musica**. Táto umelecky spracovaná modlitba priniesla hlboké zamyslenie nad Kristovou obetou i nad každodenným životom človeka a pozvala veriacich k osobnému stretnutiu s Bohom v tichu a modlitbe.

V nedeľu 22. marca 2026 sa vo farskom kostole konala **Krížová nú-**

dza - krížová cesta s hudobným sprievodom, ktorá sa niesla v hlboko duchovnej a poetickej atmosfére. Modlitbu pripravil a viedol **vdp. Jozef Brodňanský**, ktorý nás po rokoch navštívil v našej farnosti, kde v 90. rokoch pôsobil ako kaplán. Spojenie slova, hudby a ticha vytvorilo priestor na skutočné zastavenie sa a hlbšie prežitie pôstneho obdobia. Hudobný sprievod vytvorili Martin Pačnár – gitara, Martin Šimonov – husle a Sára Mária Holaaarová – spev.

V nedeľu 29. marca 2026 sa vo farskom kostole uskutočnila **živá krížová cesta** s názvom **Ja som Cesta**, ktorú pripravili herci **Divadla teatrálnej skratky**. Prostredníctvom hraných výjavov a duchovných zamyslení mohli veriaci intenzívnejšie prežiť Kristovu cestu utrpenia. Na záver sa pán dekan pomodlil modlitbu ku Svätému Krížu a pripomenul prítomným, aby hľadali to, čo je v živote skutočne dôležité a čo nám nebude odňaté.

Všetky tieto podujatia vytvorili počas pôstu priestor na modlitbu, stíšenie a duchovné povzbudenie. Ďakujeme všetkým kňazom, organizátorom, hudobníkom, účinkujúcim i veriacim, ktorí sa zapojili do prípravy a spoločného prežívania pôstneho obdobia v našej farnosti.

Mária Holaaarová

SLOBODNÝ KATOLÍK

Od októbra 2025 sa približne raz mesačne stretáva spoločenstvo slobodných (single) mužov a žien, aby sa zamysleli nad vybranou témou, pomodlili sa, zdieľali a vzájomne povzbudili. Doposiaľ sme sa aj spoločne s pánom kaplánom Petrom Hovancom venovali problematike modlitby, budovania spoločenstva, téme uzdravenia. Dňa 31. mája 2026 záujemcovia putovali k Matke Božej do Levoče (poniektorí pešo zo Spišskej Novej Vsi).

Vďaka Bohu môžu slobodní na stretnutiach načerpať nové podnety pre svoj život, silu a vzájomné povzbudenie. Veľké ďakujem patrí aj pánovi kaplánovi Petrovi Hovancovi, ktorý obohatil stretnutia svojou charizmou, radosťou a dojemnými adoráciami sprevádzanými spevom a hrou na gitare. Spoločenstvo je otvorené a pozýva na stretnutia aj ďalších záujemcov. Viac informácií: www.slobodnykatolik.sk

Viera Kubovčíková

DUCHOVNÁ RODINA KONGREGÁCIE SESTIER BOŽSKÉHO VYKUPITEĽA

Duchovná rodina sestier Božského vykupiteľa. Foto: sr. Karolína

Pri Kongregácii Sestier Božského Vykupiteľa pôsobí aj **Duchovná rodina** – laické spoločenstvo žien, ktoré túžia prežívať svoju vieru hlbšie v duchu charizmy sestier Božského Vykupiteľa. Toto spoločenstvo vzniklo v roku 1997 ako odpoveď na výzvu Cirkvi, aby sa aj laici aktívnejšie zapájali do života duchovných rodín reholí a spolu s nimi niesli ich poslanie vo svete.

Duchovná rodina spája ženy rôzneho veku a životných povolání, ktoré túžia žiť evanjelium v každodennom živote, šíriť pokoj, nádej a Božiu lásku tam, kde žijú a pracujú. Členky sa snažia podporovať sestry modlitbou, blízkosťou a ochotou pomáhať podľa svojich možností.

V našej farnosti pôsobí Duchovná rodina pod vedením sestry Stella Maris a sestry Karolíny.

Spoločenstvo sa **pravidelne stretáva** na modlitbových a formálnych stretnutiach, ktoré sú priestorom na duchovné povzbudenie, spoločnú modlitbu, rozhovory i budovanie vzájomných vzťahov. Súčasťou života Duchovnej rodiny sú aj duchovné obnovy a duchovné cvičenia, ktoré sa konajú raz ročne. Tieto stretnutia pomáhajú členkám načerpať nové duchovné sily, prehĺbiť svoj vzťah k Bohu a viac spoznávať spiritualitu Kongregácie Sestier Božského Vykupiteľa.

Tohtoročné **duchovné cvičenia** sa uskutočnili v dňoch 23. – 25. apríla 2026 v Smižanoch. Boli naplnené modlitbou, prednáškami, adoráciou, sviatosťou zmierenia i spoločnými rozhovormi. Exerzitátor vdp. František Telvák nás počas prednášok viedol k hlbšiemu zamysleniu nad Božím slovom a biblickými textami. Mnohé z nás odchá-

dzali povzbudené a s pocitom, že nám pri počúvaní Božieho slova „horelo srdce“. Duchovné cvičenia boli pre všetky účastníčky časom pokoja, stíšenia a načerpania nových síl do každodenného života.

Každoročne býva aj **prijatie nových členiek** do Duchovnej rodiny. Po období zoznamovania sa so spoločenstvom, jeho duchovnosťou a životom sú nové členky prijaté počas spoločného modlitbového stretnutia alebo svätej omše. Ako znak príslušnosti prijímajú odznak kríža a zapisujú sa do členskej knihy Duchovnej rodiny.

Tohtoročné prijatie nových členiek sa uskutočnilo 9. mája 2026 v kaplnke Kongregácie Sestier Božského Vykupiteľa v Spišskej Novej Vsi počas svätej omše, ktorú slávil vdp. Martin Kováč. Nové členky prijala hlavná predstavená **sestra Johanna Vogel z Niederbronnu**.

Po svätej omši nasledovalo spoločné stretnutie, počas ktorého sestra Johanna Vogel povzbudila členky Duchovnej rodiny, aby aj v dnešných nepokojných časoch prinášali ľuďom pokoj, nádej, lásku a všímali si potreby druhých. Jej slová z nemeckého jazyka tlmočila sestra Patrícia.

Duchovná rodina je svedectvom toho, že aj dnes existujú ľudia, ktorí túžia vytvárať živé spoločenstvo viery, modlitby a služby. Každá **žena, ktorá túži duchovne rásť**, prehľbovať svoj vzťah k Bohu a **stať sa súčasťou spoločenstva modlitby a vzájomnej podpory**, je srdečne pozvaná zapojiť sa do Duchovnej rodiny Kongregácie Sestier Božského Vykupiteľa.

Mária Hollaarová

UDALOSTI VO FARNOSTI DIECÉZNE MISIE

V dňoch 19. – 25. apríla 2026 sa pri príležitosti 250. výročia založenia Spišskej diecézy v našej farnosti uskutočnili diecézne misie, ktoré viedol kňaz Andrej Ondrejka. Počas tohto týždňa sme si mohli vypočuť viacerých kňazov, ktorí sa nám prihovárali na rôzne témy a povzbudiť nás prišiel aj otec biskup Mons. František Trstenský.

Misie sa začali v nedeľu večer slávnostnou svätou omšou, po ktorej nasledovala Cesta svetla. Každý deň bol zameraný na rôzne skupiny: pondelok patrilo deťom, utorok seniorom, stredu manželom. Vo štvrtok sme svoju pozornosť upriali na Eucharistiu, nechýbala Taizé adorácia a piatok patrilo našim mladým, svedectvám a chválam. V sobotu sme počas sv. omše spoločne ďakovali za veľký dar misií, času, kedy sme si mohli prehĺbiť svoju vieru, znova obnoviť svoj vzťah s Bohom aj so svojimi blíznymi. Po jej skončení sme sa stretli pred kostolom na spoločnom agape, ktoré pripravili ochotné ruky farníkov. Ďakujeme všetkým, ktorí prišli, či akokoľvek pomohli. Veríme, že nám tento čas pomohol k väčšej horlivosti pre Pána.

Monika Dobrovská

VERNOSŤ V DOBE PREMENLIVOSTÍ

Hneď na úvod vám chcem zablahoželať: dožili ste sa toho, o čom generácie pred nami ani nesnívali. Pokrok vedy a technológií za posledných niekoľko desaťročí zmenil život človeka viac než celé stáročia predtým. Uľahčil prácu, skrátil vzdialenosti, umožnil komunikovať s ľuďmi na druhom konci sveta v jedinom okamihu, otvoril nové poznanie vesmíru i tajomstiev ľudského života. Svet sa stal rýchlejšim, prepojenejším a výkonnejším. A spolu s ním sme sa zmenili aj my.

Žijeme moderne. Žijeme efektívne. Žijeme rýchlo. Zdá sa však, že čím viac možností máme, tým menej istôt nám zostáva. Mnohé veci, ktoré kedysi pôsobili pevne a samozrejme, sa stávajú krehkými a neistými. Medzi nimi aj jedna hodnota, bez ktorej človek nedokáže skutočne žiť – **vernoscť**.

Čo vlastne dnes znamená byť verný? Verný v čase, keď sa nedodržiava dané slovo, keď sa porušujú sľuby priateľov, keď sa zadržiava spravodlivá mzda, keď nespravodlivosť často víťazí nad pravdou, keď sa rozpadajú manželstvá a najväčšia istota detí – láska a jednota ich rodičov – sa mení na trosky? Zdá sa, akoby vernoscť patrila do sveta minulosti, do starých kníh a romantických príbehov.

Preds a však po nej túžime. Túžime po človeku, na ktorého sa dá spoľahnúť. Túžime po priateľstve, ktoré vydrží. Túžime po láske, ktorá neodíde pri prvých ťažkostiach. Anglický agnostický spisovateľ Julian Barnes raz napísal: „Neverím v Boha, ale chýba mi.“ Dnes by sme jeho myšlienku mohli zmeniť na: „Neverím vo vernoscť, ale chýba mi.“

NÁROČNOSŤ VERNOSTI

Písať o vernosti vôbec nie je jednoduché – ani, keď sa týka ľudských

vzťahov, ani vo vzťahu k Bohu. Pri každej svedeckej ľútosti si totiž vzbudzujeme dobrý úmysel „sa polepšiť a hriechu sa chrániť...“ ale darí sa nám to?

Na začiatku 4. storočia cisár Dioklecian začal v severnej Afrike jedno z najkrvavejších prenasledovaní kresťanov. Dostali na výber: vzdať sa viery, odovzdať úradom posvätné knihy a predmety a priniesť obeť modlám, alebo zomrieť krutým mučením. Mnohí kresťania podstúpili radšej smrť, ale boli aj takí, ktorí zapreli – tzv. „traditori“ – „odovzdávaci“ – zradcovia. A boli medzi nimi aj kňazi či biskupi. Po nejakom čase prenasledovanie skončilo a Cirkev mohla fungovať ďalej. Traditori – kňazi alebo biskupi chceli slúžiť v Cirkvi ďalej. Proti nim však rázne vystúpil biskup Donát, ktorý vyhlásil, že takíto kňazi a biskupi stratili duchovnú autoritu a už nikdy nebudú môcť slúžiť v Cirkvi a všetky sviatosti, ktoré vysluhujú, sú neplatné.

Donatisti (nazvaní podľa biskupa Donáta) vyhlasovali, že Cirkev musí byť spoločenstvom svätých – verných a čistých kresťanov. Takisto striktne zdôrazňovali vernoscť viere, prísnu disciplínu, mučeníctvo pre vieru a oddelenie od „nečistej“ Cirkvi. Vďaka týmto pravidlám sa pre niektorých stali príťažlivými. Avšak už o pár rokov ich synoda v Ríme na čele s pápežom Melchiadom odsúdila ako schizmatické a heretické hnutie. Tvrdenie pápeža v tomto smere bolo jasne evanjeliové: **Cirkev nie je spoločenstvom dokonalých, ale spoločenstvom svätých aj hriešnikov. Nik nemá právo určovať, kto Kristovi patrí a kto nie.**

Donatisti správne pochopili, že vernoscť Bohu je veľkou hodnotou a naopak, že zapretie viery je vážnym zlyhaním. Pomýlili sa však v tom, že Božiu vernoscť podriadili ľudskej dokonalosti. Ak by totiž v Cirkvi mohli

zostať iba tí, ktorí nikdy nezlyhali, nezostal by v nej nikto. Dejiny spásy sú totiž od začiatku príbehom ľudí, ktorí Boha opakovane sklamali, a Boh ich predsa neopustil. Abrahám mal pochybnosti, Mojžiš zakolísal vo viere, Dávid padol do ťažkého hriechu cudzoložstva a úkladnej vraždy, Peter zaprel, že je Ježišovým učeníkom,... Ich vernoscť zďaleka nebola bezchybná. No Božia vernoscť bola väčšia než ich zlyhania.

Božia láska sa v Starom zákone opisuje ako „chesed“ – verná a bezpodmienečná a ako „rahamim“ – materské lono, cez ktoré sa nám pripomínajú asi najkrajšie slová proroka Izaiáša: „Či zabudne žena na svoje nemluvná a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby ona zabudla, ja nezaбудnem na teba“ (Iz 49, 15).

Práve tu sa dotýkame jednej z najkrajších právd našej viery: **základom spásy nie je vernoscť človeka Bohu, ale Božia vernoscť človeku.** Keby Boh miloval iba dokonalých, nik z nás by nemal žiadnu nádej. Boh však zostáva verný aj keď my zlyhávame. Neospravedlňuje naše pády, ale nikdy nám neberie možnosť vstať a začať odznova.

Katechizmus nám pripomína: „Boh, „Ten, ktorý je“, sa zjavil Izraelu ako ten, ktorý je „veľmi milosrdný a verný“ (Ex 34,6). Tieto dva výrazy stručne vyjadrujú bohatstvo Božieho mena. Boh vo všetkých svojich dielach ukazuje svoju láskavosť, svoju dobrotu, svoju milosť, svoju lásku, ale aj svoju spoľahlivosť, svoju stálosť, svoju vernoscť a svoju pravdu“ (porov. KKC 207).

Vo všetkých svojich dielach, v každom skutku Boh zjavuje svoju vernoscť človeku – každý východ a západ slnka, každý úsmev dieťaťa, každý úder kostolného zvona počas skorého rána nám pripomína, že Boh to s nami ešte stále nevzdal. Slovom sv. Pavla, „ak sme neverní, on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže“ (2 Tim 2, 13).

ČO JE TEDA PODSTATOU ĽUDSKEJ VERNOSTI BOHU?

Ľudská vernosť má v Božích očiach cenu iba vtedy, ak nepresiakne pýchou, ilúziou o vlastnej dokonalosti. Keď si spomenieme na príbeh farizeja a mytníka, vidíme, že farizej tu vystupuje ako dokonale verný „dodržiavateľ“ Božieho zákona. Preto však Ježiš ospravedľňuje mytníka a nie „verného“ farizeja?

Naša vernosť Bohu sa môže v tomto pozemskom živote prejavíť iba na nerovnej ceste, kde sú mnohé prekážky, bariéry a jamy. Verným človekom nie je ten, kto sa nepotkne, neodbočí či nepadne. Verný je ten, kto sa nespoľieha iba na seba, kto si nie je istý sebou, ale ktorého jedinou istotou ostáva, že po páde znovu vstane a vráti sa k Otcovi – **byť verný neznamená nikdy nepadnúť, znamená nikdy sa Boha nevzdať a nevymeniť ho za falošný dojem sebauspokojenia.**

Azda preto je vernosť jednou z najkrajších, a zároveň najnáročnejších kresťanských čností. Nežiada od nás bezchybnosť, ale vytrvalosť. Nevýžaduje život bez pádov, ale srdce, ktoré sa neustále obracia k Otcovi. Vernosť ide ruka v ruku vo vzťahu s Bohom. Iba v ňom rastie a bez neho upadá.

Keď sa v závere pozrieme na dejiny spásy, vidíme, že Boh nikdy nestaval svoju lásku na ľudskej dokonalosti, ale na vlastnej vernosti (porov. Gn 22, 16; Oz 11, 9). Iba ona pre nás ostáva istotou a jediným pevným bodom v dobe premenlivosti. Keď slabneme, nesie nás. Keď padáme, dvíha nás. Keď blúdime, hľadá nás. Keď sa vraciame, prijíma nás. **Vernosť nepredstavuje hrdinský výkon človeka, ale vzťah medzi Bohom, ktorý je verný vždy, a človekom, ktorý sa učí na túto vernosť odpovedať deň za dňom.**

A ak ešte niekedy budeme uvažovať o svojej vernosti (alebo si spytovať svedomie), nezačínajme otázkou: „Som dosť verný Bohu?“, lebo omnoho dôležitejšou otázkou je: „Verím ešte v Božiu vernosť voči mne?“

Pokračovanie zo str. 9

vieru som nenašiel u nikoho v Izraeli.“ (Mt 8,10)

Ktoré momenty kňazskej služby sa vás dotkli najhlbšie – možno aj tak, že vás vnútorne zmenili?

Spomínam si ako som prišiel za správcu farnosti do Lomničky, rómskej dediny, toho času asi s 2 600 obyvateľmi. Po materiálnej stránke som sa učil žiť skromne. Zistil som, že chudoba je najradostnejší životný štýl. Túto radosť som mohol čítať v očiach detí z okolitých chatrčí. Tešili sa, napríklad, keď sa mohli voziť na jednej kolieskovej korčuľi, ktorú si medzi sebou striedali. Raz som stretol pri fare malého chlapca, Kristiána. Zvedavo nakúkal cez pootvorené dvere do fary. Pýtal som sa ho čo hľadá. On mi odpovedá: „Pán farár, vy si tu žijete ako kráľ.“ Vtedy som si uvedomil, že to, čo považujem za skromný životný štýl je len relatívnou chudobou. Moji veriaci žijú omnoho skromnejšie. Myslím, že Lomnička mi pomohla oslobodiť srdce od naviazanosti na peniaze a osobný majetok. Sv. Pavol to vyjadril slovami: Všetko som sa už naučil, viem žiť skromne i oplývať, mať hojne i núdzu trieť. Teraz, vďaka mimoriadnej pozornosti a starostlivosti mojich farníkov, sa mám naozaj dobre, ale uvedomujem si pominuteľnosť toho všetkého.

Kňaz často stojí pri najkrajších aj najbolestnejších chvíľach života človeka. Ako sa človek učí niesť radosť aj utrpenie druhých?

V kňazskej službe je striedanie radostných i bolestných udalostí veľmi intenzívne. Zdieľame radosť z pokrsťeného dieťaťa, či radosť novomanželov po prijatí sviatostného manželstva a o chvíľu sme svedkami agónie umierajúceho človeka. Sv. Pavol hovorí, že si máme vzájomne niesť bremená, radovať sa s radujúcimi a plakať s plačúcimi. Osobne mi pri stretnutí s ťažkým utrpením pomáha vedomie, že nie som sám. Nielen ja nesiem Krista ku trpiacim, ale v prvom rade Kristus nesie mňa.

Vo vašej službe ste neustále obklopený ľuďmi. Aké miesto má vo vašom živote samota a ticho?

Ticho a samota v kňazstve nie je len psychologicko–terapeutický prostrie-

dok. Dnes utekáme do samoty a ticha, keď sme uštvaní tempom a hlukom dnešného sveta a máme chuť povedať: „Dajte mi, prosím, všetci svätý pokoj.“ Nie! Ticho a samota nie je únikom, je základom, prvým predpokladom, z ktorého vychádza pastoračná služba a prorocké poslanie kňaza. Ján Krstiteľ sa na svoje poslanie pripravoval roky v tichu púšte, Samuel v tichu počas služby vo svätyni v Šílo, Eliáš a Mojiš v tichu na púšti. A sám Ježiš odišiel na 40 dní do púšte, vyhľadával tiché miesta v samote na vrchoch či v Getsemanskej záhrade. Svojich učeníkov viedol do ticha a samoty.

Kňazovi, ktorý nemá čas na ticho a samotu, ktorý zanedbáva meditáciu nad Božím slovom, osobnú modlitbu a adoráciu, hrozí, že nebude Božím prorokom, ale „hlásnou trúbou sveta“.

Čo by ste dnes povedali mladému človeku, ktorý cíti Božie volanie, ale bojí sa odpovedať?

Ak ťa Boh volá, tak iste chce, aby si bol šťastný. Na bohatého mladíka v evanjeliu pohliadol Ježiš s láskou a povedal mu: „Jedno ti ešte chýba, predaj svoj majetok, rozdaj chudobným, potom príď a nasleduj ma.“ Mladík po týchto slovách odišiel smutný, lebo mal veľký majetok.“

Ak ťa Pán volá, nepozerať na to, čoho sa zriekaš, ale pozeraj Ježišovi do tváre. Nič nestrácaš, v podstate sa ničoho nezriekaš, On ti dáva všetko...

Ak by ste mali jednu vetu objaviť o Bohu, ako by znela?

Spoznal som Boha, ktorý ma, napriek mojim hriechom, má rád a to až tak, že dal život za mňa. Sv. Pavol v liste Galaťanom to povedal v slávnej vete svojho osobného vyznania: „Život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa.“

Čo by ste chceli odkázať farníkom pri príležitosti svojho jubilea?

Mám rád tento svojrázny, spišský ľud. Uprostred každodenných starostí prežívam radosť z dobroty, srdečnosti a úprimnej viery toľkých ľudí. Všetkým žehnám a prosím ich o modlitby za nás, kňazov.

AKO ŽIŤ VERNOSŤ V RODINE

MONIKA DOBROVSKÁ

Foto: magnific.com

Vernosť v Biblii je chápaná nielen ako morálna vlastnosť, ale predovšetkým ako prejav lásky a dôvery v Boha. Rovnako sa ňou definuje Boh sám.

„Pán, Pán je milostivý a láskavý Boh, zhovievavý, veľmi milosrdný a verný.“ (Ex 34,6)

Ak sa na našej ceste chceme viac priblížiť k Bohu, nasledovať Ho a pripodobňovať sa Mu, tak jednoducho VERNOSŤ nemôžeme obísť.

Táto vlastnosť Boha sa prelína celými dejinami izraelského národa. On ich nikdy neopustil, bol verný prisľúbeniam, ktoré dal Abrahámovi, Izákovi, či Mojžišovi. Aj napriek mnohým pádom a zradám izraelského ľudu bol verný, aj keď sa klaňali iným Bohom, aj keď zabil Jeho Syna, bol verný, lebo Jeho láska k ľuďom, svojim stvoreniam nemá hraníc.

„Ak sme neverní, on ostáva verný, lebo seba samého nemôže zaprieť.“ (2 Tim 2,13)

A ako je to s nami v manželskom zväzku. Nuž rovnako ako s Izraelitmi. Kedy som ja, ako manžel/ka neverný/á?

- keď sa mi nechce milovať partnera, lebo vidím iba jeho chyby
- keď sa mi nechce slúžiť manželovi a rodine
- keď sa zaujímam viac o seba ako o členov rodiny
- keď nie som ochotný/á plniť si manželské povinnosti
- keď si nárokuje výchovu detí podľa seba
- keď nedoceníť svojho partnera
- keď ho znevažujem pred rodinou a priateľmi
- keď si myslím, že som niečo viac ako môj partner
- keď dám prednosť práci, či čomukoľvek inému pred partnerom a rodinou

- keď zradím vernosť manželského lôžka...

Dalo by sa vymenovať veľa možností, ako byť neverný svojmu životnému partnerovi. Dejiny izraelského ľudu sú toho dôkazom. No Boh ostal verný a ostáva verný. Ani s nami to nevzdáva. Rovnako to nesmieme vzdať ani my, v našom manželskom zväzku. Byť verný napriek chybám, napriek odlúčeniu, napriek zrade a nepochopeniu. **Naučme sa na druhého nazerať Božími očami.** Boh vie aj o mojich chybách a predsa mi odpúšťa, dáva mi novú šancu, tak prečo ju nedám ja svojmu partnerovi? Každý manželský vzťah začína LÁSKOU a tá nie je samozrejmosť. **Je potrebné každý deň sa rozhodnúť pre vernosť a lásku** a dokazovať ju svojimi skutkami. Nechť ten oheň lásky udusiť všednosťou, ale stále nanovo sa zapalovať od tej najväčšej Lásky – Boha.

A ak žijeme v usporiadanom manželstve, neberme to ako samozrejmosť, ale ďakujeme Bohu, že je to Jeho veľký dar pre nás.

A ako vernosti učiť svoje deti?

Predovšetkým osobným príkladom. Byť verný v hre až do konca. Ak si hračky vyberiem, musím ich aj odložiť. Ak si vyberiem krúžok, budem ho navštevovať až kým neskončí, nebudem to meniť každý týždeň podľa nálady. Sú to podstatné maličkosti, na ktorých už od mala vieme deti viesť k vernosti a láske. **„Kto je verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom.“ (Lk 16,10)**

Vernosť v malých veciach je dôležitejšia, ako veľká túžba po veľkých veciach.

«...buď verný až do smrti a dám ti veniec života.» (Zjv 2, 10)

NÁRODNÉ STRETNUTIE MLADÝCH ČAKÁ AJ NA TEBA

NSM nie je obyčajná skratka. Keby sme nechali fantázii voľný let, mohli by sme skratku vysvetliť rôzne: Náhodné spojenie molekúl, alebo Nábožné smerovanie mužov. AI zozbierala iné vysvetlenia: Národná správa majetku, alebo Non-Specific Mechanism, alebo Nemocnica svätého Michala. Potešili sme sa, keď pri druhom pokuse zachytila oblasť, o ktorej chceme hovoriť: **Národné stretnutie mládeže (NSM)**.

Čo je NSM?

Každý z nás potrebuje prehlbovať vieru a najlepšie nám k tomu poslúži spoločenstvo, preto sa NSM organizuje najmä pre mladých, ktorí chcú posilniť svoj vzťah s Bohom. Starší sa môžu zapojiť ako dobrovoľníci alebo ako tí, ktorí sprevádzajú. Inšpiráciou boli Svetové dni mládeže (odteraz v skratke SDM), ktoré sú organizované už od roku 1986 na úrovni Cirkvi vo svete a prítomný je aj Svätý Otec.

História NSM

Nie každý si môže dovoliť zúčastniť sa SDM, preto vznikla myšlienka sprístupniť neopakovateľnú atmosféru stretnutia s Ježišom na národnú úroveň. Tento motivačný impulz celé roky živí osobnosť, ktorou je Pali Danko. Práve on nasmeroval NSM, aby boli prípravou a akoby mostom so SDM.

Naštartoval to v roku 2013, kedy sa prvé NSM konalo v Ružomberku, preto sa na to spomína ako na **R13**. Bola to myšlienka spojiť mladých, ktorí nemohli vycestovať na SDM, ktoré sa v tom istom roku konali v Rio de Janeiro v Brazílii.

Neskôr sa NSM vyprofilovalo ako príprava na SDM. Takou bola **P15**, čiže NSM v Poprade v roku 2015. Bol to

tzv. „milosrdný rok“, ktorý nás prepojoil s SDM 2016 v Krakove.

Prípravu na **P18** sme prežili ako „čistý rok“. Už tušíte, že to bolo v roku 2018 a hostoval nás Prešov, aby pripravil mladých na SDM 2019 v Paname.

Štvrté NSM sa konalo v Trenčíne v roku 2022, preto išlo o **T22**. Bola to súčasť prípravy na SDM 2023 v Lisabone.

A teda už tušíte, čo za sebou skrýva skratka **P26**. Od **31. 7. 2026 do 2. 8. 2026 sa v Poprade** stretnú tisíce mladých, ktorí túžia budovať jednotu. Každý, kto bude počuť o P26, je pozvaný BYŤ SVETLOM, pretože „tak ako hviezdy svietia každá na svojom mieste, aj my sme pozvaní žiariť tam, kde sme.“

A práve k tomu nás bezprostredne vedie **duchovná príprava na NSM**, ktorá už tradične predchádza stretnutiu v lete. Súčasťou aktuálnej prípravy je sedem katechéz, pričom každá nám približuje iný aspekt svetla.

Prvá – decembrová **katechéza** začala témou „**ZAŽNI!**“ a my sme si počas nej mohli pripomenúť ako rozsvietiť Ježišovo svetlo uprostred tmy tohto sveta. Katechézy boli sprístupnené na začiatku každého mesiaca a postupne nám ukazovali cestu od hľadania svetla v niečom inom (pre-

Príprava na P26. Foto: sr. Chiara to „**ZAŽNI!**“), až po pozvanie, aby sme sa my sami stali svetlom. Posledná tak nesie názov „**SVIET!**“ a uvažovali sme pri nej o svätosti. Ako ste mohli postrehnúť, v každom názve je ukrytý výkričník, ktorým sa zvolanie stáva výzvou pre každého z nás. Preto sa tešíme, že aj v našej farnosti prijalo pozvanie na katechézy niekoľko mladých, a tak sme mohli spoločne kráčať po tejto ceste, ktorá vyvrcholí na stretnutí v Poprade.

Načo P26?

Celá príprava a priebeh **P26 je priblížením k Svetovým dňom mládeže 2027**, ktoré budú na budúci rok v Soule v Južnej Kórei. Svetové dni mládeže sa budú niest v duchu biblickej výzvy: „**Budte odvážni! Ja som premohol svet.**“ (Jn 16, 33)

Nevieme, či sa podarí niekomu zo Spišskej Novej Vsi vycestovať do Kórei, ale ponúkame premostenie: Poď na P26! Je to pre mladých od 14 do 35 rokov. Ponúkaný program Ti môže pomôcť nanovo stretnúť Ježiša, zažiť radosť zo života s ním a pozvať ho, aby prežiaril svetlom aj tmavé miesta Tvojho srdca. Už je to jasnejšie, čo znamená P26?

Tešíme sa na Teba na Národnom stretnutí mládeže!

POÉZIA MILANA RÚFUSA

SPRACOVALA VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Básnika **Milana Rúfusa** Boh obdaril veľkým talentom, ale i krížom, ktorým bola jeho zdravotne postihnutá dcéra Zuzanka. Spolu s manželkou Magdou sa o svoju dcéru obaja celý život obetavo starali. Zuzanka bola aj básnikovou múzou, ktorej venoval mnoho básní. Je obdivuhodné, aké bohatstvo vyvieralo spod jeho pera aj vďaka tomuto daru...

DCÉRKA

Sestrička osudu,
keby si vedela,
ako ma dojíma
tvoja tvár anjela.

Tvár mimo poznania,
a predsa, čudný Bože,
akoby poznala
už viac, než človek môže.

Obdarovaná tým
čo nám je odopreté,
stvorila Boží svet
na ľudskom strohom svete.
A postavila chrám
a je v ňom jeho svätou.

Prezrad' mi, Bože, koľko máš
vo svete takých svetov?

ŽIVÝ TRIPTYCH

Zuzanke

Raz pre úžas, raz pre útechu,
je tvoja,
navždy mimo hriechu,
naveky detská,
hlávka.
Moje dni naplňa
od zeme po oblohu.

To nie je hlávka, dcérenka,
to je lávka,

po ktorej prechádzam
nad prázdnom sveta
k Bohu.

Ibaže priveľmi sme jedno,
ty a ja.
Zviazaní údelom
si predsa neklamú.

Nemohol by som ísť
hoci priam do raja
a tvoju hlávku tu
prenechať neznámu.

Nemohol, dievčatko.
Kiežby si vedela -
ktosi nás spoločne
na cestu vysielal.

Cesta je viacej ako cieľ.
Cesta je hlad aj sýtosť.
Raz si ju pohladíš,
raz nad ňou zvieráš päste.

Ty, mama a ja - sme na tej ceste
tri telá, jedna bytosť.

Cesta je múdry učiteľ.
Odpovie na otázky.

Ty, mama, ja - sme na tej ceste
tri mená jednej lásky.

LIST MAGDE

Čo ti dnes poviem, dievča moja?
Že si mi viac než osudom,
viac ako láskou: obidvoje
obstojí Bohu pred súdom.

Naložil na nás vrchovato.
Jeseň sa blíži ku zime,
čo nesieme to. Ako sviatosť.
Na pokyn srdca - musíme.

Len pierko z vtáka Ohniváka

znieslo sa dnes na tichú zem.
Kiež Boh ti žehná, že si taká.
Ja nežehnám: ja milujem.

Za všetky šípy z Jeho luku
neplývnem Bohu do neba.
Jednonohý dnes dvíham ruku
a prisahám Mu na teba.

Milovaná i milujúca.
To, čo sa tebe podobá:
z tiesnivých chorôb môjho srdca
jediná šťastná choroba.

Netreba písať na oblohu,
dievča moje. Nie, netreba.

Preto dnes osudu a Bohu
potichu vďačím za teba.

MÔJ EPITAF

Až nebudem
a ona ešte bude
plniť tu ďalej svoj uložený údel,

neodoprite jej sol' zeme -
ľudskú lásku.

Tú, ktorá celučká vie
vstúpiť do obrázku,
prijmite za dcérku,
čo nemohla byť inou.

A v ktorej budem žiť
už zasypaný hlinou.

Neodoprite jej...
Bude vás prosiť v tichu
ten, kto ju miloval
do posledného dychu.

Zdroj:
Rúfus, Milan. 2023. *Napokon
iba láska.* Martin. Vydavateľstvo
Maticie slovenskej, 2023.
ISBN 978-80-8115-339-6

BOH JE MÔJ OTEC

VERNOSŤ V ŽIVOTE REHOĽNEJ SESTRY

Do Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa som vstúpila 1. 10. 1971, takže čoskoro uplynie **55 rokov**. Dlhá doba. Keďže som pred vstupom nenavštevovala žiadne rehoľné spoločenstvo, nevedela som, čo ma čaká, mala som iba predstavu o rehoľnom živote načítanú z kníh (Svetlo z Lisieux), ale skutočnosť bola iná, aspoň v mojom prípade. V prvých dňoch som si napísala jednu vetu, ktorá ma sprevádza doteraz: „Život, keby si aj aký ťažký bol, chcem vytrvať pod farchou tvojho kríža, aby som raz uvidela Boha.“ A naša zakladateľka, bl. Alfonza Mária Eppingerová nám radila: „Vždy, všade a vo všetkom vidieť Boha.“

Viac ako dvadsať rokov som prežila **v službe chorým** a takmer ďalších dvadsať rokov v službe budúcim kňazom – v dvoch kňazských seminároch. Prácu som milovala a vykonávala som ju s radosťou. No napriek tomu sa život so mnou nemaznal.

Možno sa pýtate, či som nechcela zanechať rehoľný život. Od pokušení nie sme oslobodené ani my, zasvätené osoby. Do kláštora ma nikto neposielal, ani nevolal, takže som sa nemohla na nikoho vyhovárať, ale všetko riešiť s mojím Pánom, ktorého nasledujem. VERNOSŤ musí byť preskúšaná, preverená, potvrdená, ináč by som nevedela, či

som na správnom mieste. Boli vzostupy, pády, prehry, ale aj víťazstvá. Boli slnečné dni, v ktorých žiarilo Jeho svetlo, ale boli aj temné noci, ktoré zahaľovala hustá tma, že som „nevidela ani na krok“. Dôležité je nikdy neostať sám, hľadať pomoc, najmä v duchovnom vedení. Spomínam si na prvé také obdobie (1980 – 1983), keď mi kňaz povedal: „Sestra, vy nemôžete byť nešťastná, veď ste dcérou najlepšieho Otca, nebeského Otca!“ Na túto vetu som nezabudla dodnes. Ďalšia noc so svojou temnotou viery sa prihlásila na dlhých sedem rokov (2000 – 2007). Prežívala som to ako „odpad vyhodенý na smetisku.“ Keď „noc“ pominie, slová evanjelia: „Keď sa už rozodnilo, stál Ježiš na brehu...“ (Jn 21,4) sú mi vždy neskutočnou posilou ísť ďalej. Bez dôvery, že Boh je so mnou a vedie ma, pretože som si istá, že On ma povolal, sama by som nedokázala nič („Bezo mňa nemôžete nič urobiť...“ Jn 15,5). Duchovný život, úsilie o svätosť je možné len v zjednotení s Kristom, žiž z jeho slova deň čo deň, minútu za minútou.

Spomínam si na jednu skúsenosť, keď som opatrovala mamu, ale dochádzala som do Košíc do kňazského seminára, kde som pracovala. V jednu jesennú sobotu ma čakala práca s drevom a veľmi ma bolel chrbát. Nevládala som, tak som povedala Ježišovi: „Keď si še oženel na valal, ta teraz mi pomahaj!“ (som jeho nevesta). A čuduj sa svete, na bolesť som si spomenula až večer, neviem ani kedy prestala, ale práca bola úspešne skončená. On ma nenechal „v šti chu“! Takých skúseností za 55 rokov bolo veľmi veľa. **ON ma nikdy neopustil** a verím,

Sr. Patrícia. Foto: Archív sr. Patrície.

že ani neopustí do konca môjho života, i keď sa načas vytratí, aby ma neopantali pohodlie a pýcha, že to dokážem aj bez neho.

V našom živote nemôže chýbať ani humor, bez neho by bol život smutný. V spoločenstve, ktoré je zložené zo sestier, kde každá je iná, sa navzájom dopĺňame, čo nám uľahčuje žiť VERNOSŤ nášho zasväteného života.

Možno spomeniem ešte niečo z dávnych rokov, čo mi pomáha v mojom rehoľnom živote a čo ma oslovilo pri jednom rozjímaní. Napriek tomu, že som opustila rodičov, súrodencov, vzdala som sa manželstva, materstva, nežialim: **Boh je môj OTEC**, ktorý sa o mňa stará. Ježiš je môj BRAT, ktorý mi vždy pomáha; moja LASKA, ktorá ma nikdy nezradí; moje DIEŤA, ktoré mi všetko nahradí!

Pane, vďaka Ti za zázemie, ktoré má zdvihnuté ruky k Tebe v modlitbe; ktoré mi pomáha víťaziť! Prosím, daj, aby som aj ja bola „zázemím“ v bojoch pre tých, ktorí ma prosia o duchovnú pomoc.

Sr. Patrícia. Foto: Archív sr. Patrície.

DEŇ OTCOV

PETER MARHEFKA

DEŇ OTCOV v tomto roku pripadol na 21. júna. Všetci tak opäť mali **príležitosť pripomenúť si dôležité miesto otca v rodine i v celej spoločnosti.**

Z kresťanského pohľadu je otec povolany byť nielen živiteľom rodiny, ale najmä človekom lásky, obety, múdrosti a viery.

Vo Svätom písme nachádzame **obraz Boha ako milujúceho Otca**, ktorý vedie, chráni a odpúšťa. Tak ako Boh sprevádza človeka počas celého života, odpúšťa mu chyby a dáva mu novú nádej, aj dobrý otec stojí pri svojich deťoch v radosť i v ťažkostiach. Úcta k otcovi preto patrí medzi základné kresťanské hodnoty, čo vyjadruje aj štvrté prikázanie: „Cti svojho otca i svoju matku.“ A pozemský otec má byť pre svoje deti oporou, príkladom čestného života a sprievodcom na ceste k dobru.

Dnešná doba však prináša aj **křízu otcovstva**. Mnohí otcovia zápasia s nedostatkom času pre rodinu, s tlakom spoločnosti či neistotou vo svojej úlohe. Čoraz viac detí vyrastá bez prítomnosti alebo blízkosti otca, čo sa často odráža na ich vzťahoch, dôvere i hodnotách.

Kresťanstvo preto zdôrazňuje potrebu návratu k zodpovednému a láskavému otcovstvu, ktoré stojí na vernosti, trpezlivosti a osobnom príklade.

Sviatok Dňa otcov nie je len poďakovaním za materiálne zabezpečenie rodiny, ale predovšetkým za lásku, starostlivosť a obetu, ktorú otcovia denne prinášajú. **Je to príležitosť vyjadriť vďaku, úctu a modlitbu za všetkých otcov – aby boli pevnou oporou svojich rodín a aby svoje poslanie naplňali s dôverou v Boha a s otvoreným srdcom pre svoje deti.**

Svätý Jozef je pre nás symbolom dobrého otca – človeka, ktorý vedie rodinu s láskou, obetavosťou, pracovitou a vierou. Je patrónom otcov, rodín i pracujúcich a mnohí kresťania ho považujú za vzor mužskej zodpovednosti a starostlivosti o blízkych.

Modlitba k Svätému Jozefovi, patrónovi otcov a rodín

Svätý Jozef, ochranca a patrón rodín, vypros môjmu otcovi zdravie, silu a Božie požehnanie.

Pomáhaj mu, aby bol múdрым, láskavým a spravodlivým otcom, ktorý vedie svoju rodinu vo viere, pokoji a láske.

Daj mu trpezlivosť v ťažkostiach, radosť v práci a pevnosť v konaní dobra.

Nech ho Boh ochraňuje každý deň a naplňa jeho srdce pokojom.

Amen.

MILAN RÚFUS

NEDEĽNÁ MODLITBA ZA OTCOVE RUKY

Otcove ruky na večernom stole.

Také sú veľké ako taniere.

O chvíľu pôjde preč -
kúpiť chlieb za mozole.

Iba čo doje zvyšky večere.

Keď mi tie ruky na sobotu vráti,
budeme znova sedieť za stolom.

A moja dlaň sa v jeho stratí,
akoby jej tam ani nebolo.

A ja viem veru, čo sa možno stane,
že vyhrkne mi slza na líčko.

Moja dlaň bude v hniezde
jeho dlane
ako ružové vtáčie vajíčko.

Možno aj usnem s hlávkou
na tej ruke.

A bude sa mi, Bože, sladko spať.
Akoby som spal na nebeskej lúke.
A ničoho sa nebudem už báť.

Zdroje: <https://citaty-slavy-nych.sk/citaty/307865-milan-rufus-nedelna-modlitba-za-otcove-ruky-otcove-ruky-na/>

Sviatosť birmovania. Foto: Peter Dobrovský

Sviatosť birmovania - obetné dary. Foto: Peter Dobrovský

RÍMSKOKATOLÍCKY FARSKÝ ÚRAD

Rímskokatolícky farský úrad
Letná 60

052 01 Spišská Nová Ves

IČO: 31950141

DIČ: 2020719932

IČ DPH: SK2020719932

Bankové spojenie: Všeobecná úverová
banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská
Nová Ves

IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257

BIC: SUBASKBX

Kancelária: 0908 033 987

Nonstop mobil: 0908 033 987

E-mail: kancelaria@farnostsnv.sk

Web: www.farnostsnv.sk

Facebook: Farnosť Spišská Nová Ves

Youtube kanál: RKC farnosť SNV

Všetky aktuálne informácie sú zverejňované na webovej stránke farnosti –
www.farnostsnv.sk.

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK

Deň	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pon	6:45 18:00	6:00 16:30	
Ut	6:45 18:00	6:00 16:30	17:00
Str	6:45 12:00 18:00	6:00 16:30	
Štv	6:45 18:00	6:00 16:30	
Pia	6:45 18:00 mládež	6:00 16:30 deti	
So	6:45 18:30	6:00	
Ne	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30

Deň	Nemocnica	Dom dôch.
So	16:00	
Ne		9:15

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri raných a večerných svätých omšiach vo farskom kostole.

Archív časopisu Farská rodina
nájde na www.farnostsnv.sk.

Príspevky, postrehy a námety do časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

PROSBA O PODPORU

Vážení čitatelia, ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hociktorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257, BIC: SUBASKBX. Do správy pre prijímateľa uveďte „farský časopis Farská rodina“.

Nech Pán odmení Vašu ochotu podporiť toto dielo, ktoré napomáha

formovaniu a zjednocovaniu našej farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Ďakujeme.

PAY by square

Redakcia

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.farnostsnv.sk **E-mail:** kancelaria@farnostsnv.sk **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Ján Záhradník **Zodpovedná redaktorka:** Ing. Viera Kubovčíková **Redaktori:** Mgr. Daniel Lysý, PhD., Mgr. Monika Dobrovská, Peter Dobrovský, PhD. Lucia Smolejová, Ing. Peter Marhefka, PhD., Mgr. Mária Holaaarová, Rút Kovalčíková a externí spolupracovníci a prispievatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 400 ks **Sadzba a grafická úprava:** Mgr. Nikola Vojtasová **Grafiky v detskom kútiku:** Freepik. **Foto na obálke:** Peter Dobrovský. **Technické spracovanie:** Tlačiareň PROGRUP SK, s. r. o., Texty neprešli jazykovou úpravou. **Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 05. 08. 2026. **Uzávierka budúceho čísla:** 31. 08. 2026. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie.farskarodina@gmail.com.

KONTAKTY NA SPOLOČENSTVÁ VO FARNOSTI

SPOLOČENSTVO	KONTAKTNÁ OSOBA	KONTAKT
Miništranti	Marek Gavalier	marek.gavalier@gmail.com
Lektori	Mária Holaaarová	majahollaar@gmail.com
Žalmisti	Gabriela Mitriková	gmitrikova@gmail.com
Detský zbor	Katarína Kollárová	katka.kollar@gmail.com
Veľký zbor	Zuzana Bolibruchová Monika Kmetzová	zuzana243@gmail.com mkmetzova@windowslive.com
Prekvitaj - Stretnutia mamičiek	Denisa Halečková	denisaori@gmail.com
Farská charita	Vlasta Javorová	vlastajavorova192@gmail.com 0948 412 965
Deti - eRko	Rút Kovalčíková	rutkov03@gmail.com
Skauti	Bruno Jakubov	bruno.jakubov@gmail.com 75zbor@scouting.sk , www.75zbor.sk
Slažiari	Katarína Pacáková	katarina.pacakova@gmail.com
Ružencové bratstvo	Mária Hamráčková Monika Jakubcová	hamrackova@gmail.com moni.jakubco@gmail.com
Nová rodina	Sandra Kotradyová	sandricka21@pobox.sk
eRko rodiny SPIŠ	Miroslava Kovalčíková	mirka.stanley@gmail.com
Rodzinkare	Martin Plačko	plama@post.sk
Rodiny pre Spiš, o. z.	Júlia Domiková Lukáš Novotný	julka5@centrum.sk ciki.snv12@gmail.com
Modlitbové spoločenstvo Rodina Boha Otca	Marek Klešč	klescmarek@gmail.com
Slobodní muži a ženy	Viera Kubovčíková	slobodnykatolik@gmail.com www.slobodnykatolik.sk

MILÉ DETI!

prichádza leto a s ním aj čas prázdnin, výletov a dovoleníek. Mnohí z vás sa tešia na dni plné slnka, kúpania, objavovania nových miest a spoločných chvíľ s rodinou. Dovolenka je krásny čas oddychu, ktorý nám Boh daroval, aby sme načerpali nové sily a tešili sa z krás sveta, ktorý pre nás stvoril.

Keď však cestujeme ďaleko od domova, nemali by sme zabúdať na toho, ktorý nás sprevádza na každom kroku - na Boha. Aj počas prázdnin si môžeme nájsť chvíľu na modlitbu, pokračovať za všetky zážitky a poprosiť o ochranu na cestách. Boh je s nami pri mori, na horách a aj doma.

Kdekoľvek sa nachádzame, môžeme navštíviť kostol a zúčastniť sa svätej omše, aj keď možno bude v cudzom jazyku. Možno objavíte malý kostolík v horách, veľkú katedrálu v meste alebo krásny chrám pri mori. Každý kostol je miestom, kde nás čaká Ježiš a kde sa môžeme stretnúť s Bohom.

Leto je skvelou príležitosťou spoznávať nové miesta, ale aj posilňovať svoju vieru. Nech sú vaše prázdniny plné radosti, dobrodružstiev, pekných zážitkov a Božieho požehnania.

A nezabudnite, že aj na dovolenke má mať Ježiš vždy miesto vo vašom srdci.

ÚLOHA

Mám pre vás aj jednu **prázdninovú úlohu**:

Počas leta sa pokúste **navštíviť** aspoň jeden **kostol**, v ktorom **ste ešte nikdy neboli**. Môžete si ho **odfotiť** alebo **nakresliť** a **napísať**, v ktorom meste či dedine sa **nachádza**. Možno objavíte krásne miesto, kde sa ľudia už dlhé roky **stretávajú** s Bohom.

Vaša **Vranka Danko**

2

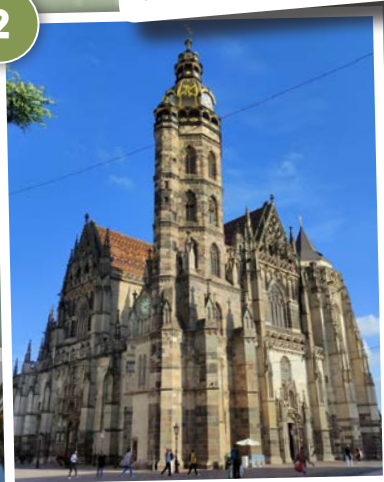

Foto 3: Bazilika sv. Pavla za hradbami, Rím

Foto 4: Kostol Santa Maria Assunta, Bibione

3

4

1

Zdroje: Google

Foto 1: Dóm sv. Štefana, Viedeň

Foto 2: Dóm sv. Alžbety, Košice

Pripravila: Rút Kovalčíková

Ďakujeme za Váš MILODAR na tvorbu farského časopisu!

Odporúčaná hodnota je 2,- eur za jeden kus.